

สงครามแห่งอัณมณี(ตอนที่ 2)

เรื่องราวในตอนที่ 2 ของมหาสงครามระหว่างเอลฟ์และมนุษย์แห่งยุคที่หนึ่ง และจอมหารตนแรกของ มิดเดิลเอนด์(มอร์ก็อธ) รวมทั้งการมาถึงของมนุษย์และหนึ่งในเรื่องเล่าอันยิ่งใหญ่ของยุคที่หนึ่งแห่งมิดเดิลเอนด์

ว่าด้วยมนุษย์และอาชุธใหม่ของมอร์ก็อธ

มนุษย์นั้นได้ลืมตาตื่นขึ้น ณ ดินแดนอีลโลริเอน ทางตะวันออกของเบลริอันด์ โดยมอร์ก็อธนั้นได้รับรู้ถึงการเมืองยุ่งกับมนุษย์ก่อนเอลฟ์แห่งเบลริอันด์ และได้เดินทางไปอีลโลริเอน ด้วยตนเองเพื่อหลอกล่อ มนุษย์ให้เข้าร่วมกับตนเอง แต่ก็มีมนุษย์ 3 ตระกูลได้แก่ ตระกูลเบอร์ ตระกูลยาลาดิน ตระกูลยาดอร์ ที่ไม่หลงเชื่อคำลวงหลอกของมอร์ก็อธและได้เดินทางมาทางตะวันตกเข้าสู่เบลริอันด์ โดยพินร็อด(พี่ชายของกาลาริเอลและผู้ปักกรองนครนาร์โกธรอนด์) เป็นผู้ค้นพบมนุษย์กลุมนี้ มนุษย์ทั้ง 3 ตระกูลนี้ถูกเรียกว่ารวมกันจากเอลฟ์ว่าเอโไดน

หลังจากพ่ายแพ้แก่เอลฟ์ในการปะทะกันที่ผ่านมา รวมทั้งโดนเอลฟ์ปิดล้อมอังกบันด์ไว้ มอร์ก็อธได้พบว่าลำพังกองกำลังที่ตนเองมีไม่อาจเอาชนะเอลฟ์แห่งเบลริอันด์ มอร์ก็อธจึงได้ริเริ่มการสร้างเผาพันธุ์ ใหม่ขึ้นภายในอังกบันด์ ซึ่งมอร์ก็อธนั้นได้สร้างมังกรด้วยแรงงานว่า เกลารุงขึ้น โดยเกลารุงนั้นเป็นมังกรที่สามารถพ่นไฟได้แต่ไร้ปีก เกลารุงนั้นได้ปราကด้วยครั้งแรกให้เอลฟ์เห็นเมื่อเกลารุงนั้นได้ออกจากอังกบันด์มาโจนติดนัดเดนอีธรุม แต่ยังไม่สามารถทนต่ออุณหภูมิของเอลฟ์ได้เนื่องจากตัวเกลารุงนั้นยังไม่เติบโตเต็มวัย

ดากร์บราโกลลัคและการปราကด้วยเชารอน

เชารอนนั้นแรกเริ่มเดินที่เป็นไม้อาทีทำงานให้กับราลาอาวะเล(เทพแห่งการตีเหล็ก) เชารอนนั้นได้เข้าร่วมกับผู้ยมอร์ก็อธตั้งแต่ยุคแห่งมหาชวาลาและได้ขึ้นเป็นสมุนคนสำคัญที่คอยบัญชาการกองทัพแทนมอร์ก็อธยามที่มอร์ก็อธไม่ได้อยู่ในอังกบันด์ เชารอนได้นำทัพมาประมีกับเอลฟ์ ณ โทลชิริอ่อน โดยเชารอนนั้นสามารถยึดครอง โทลชิริอ่อน ได้สำเร็จและเปลี่ยนชื่อตัวนั้นเป็น โทล-อิน-เการ์อ่อง หรือ เกาะมนุษย์หมาป่า และขึ้นปกครองที่นั่นแทน

หลังจากลูกเอลฟ์ปิดล้อมอังกบันด์ร่วม 400 ปีมอร์ก็อธได้ส่งกองทัพมาบักบานเอลฟ์อีกครั้งในการรุบครั้งใหญ่ครั้งที่ 4 ดาวอร์บราโกลแลด หรือการสัประยุทธ์แห่งเพลิงฉันพลัน โดยได้ชื่อเนื่องจากการที่มอร์ก็อธบันดาลให้ภูเขาไฟธงโ哥โกรดริมปะทุเพื่อเผาที่ราบอาร์ด-กาเลน และส่งกองทัพซึ่งนำโดยเกลารุงที่โตเต็มวัยพร้อมกับบลร็อกและออร์คมาโจมตีกองทัพเอลฟ์ที่ลากอยหนีจากไฟอยู่ โดยกองทัพของมอร์ก็อธสามารถทำให้กองทัพเอลฟ์นั้นแตกกระจายออกจากกันได้ แต่เอลฟ์ก็ได้ความช่วยเหลือจากเอโไดน ทำให้ยังสามารถต้านทานกองทัพของมอร์ก็อธและรักษาฐานที่มั่นสำคัญเอาไว้ได้ แต่กระนั้นทั้ง 2 ฝ่ายก็สูญเสียเป็นอย่างมากหลังจากการสู้รบลงพื้นรือด ได้มอบแหวนวงหนึ่งให้บาราเอี้ยร์แห่งตรากลเบออร์ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความผูกพันระหว่าง 2 ตระกูลซึ่งแหวนวงนี้ได้ถูกสืบต่อไปถึงอาจารอร์(หนึ่งในคณะพันธมิตรแห่งแหวนในภาคพยนต์ไตรภาค The Lord of the Rings)ในนามแหวนแห่งบาราเอี้ยร์

เมื่อฟิงโกลฟิน กษัตริย์ของชาวโนลดอร์ ได้ทราบถึงความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับพระพักของตนก็รู้สึกสิ้นหวังและโกรธอย่างมาก ฟิงโกลฟินได้ตัดสินใจเดินทางไปหน้าป้อมปราการอังกบันด์และห้าดลหนึ่ง ต่อหนึ่งกับมอร์ก็อธ ซึ่งว่ากันว่าตัวตนของของฟิงโกลฟิน ณ ป้อมปราการอังกบันด์ นั้นนำเงรงขามถึงขนาดทำให้มอร์ก็อธซึ่งเป็นอดีตผู้แข็งแกร่งที่สุดในหมู่วลาดราสึร์สึกหาดกลัวเลยที่เดียว ในคราวครั้งนั้นถึงแม้ฟิงโกลฟินจะเป็นฝ่ายแพ้แต่ก็ได้ทำให้มอร์ก็อธได้รับบาดเจ็บถึง 7 ครั้งและก่อนจะสิ้นใจ ฟิงโกลฟินนั้นได้ใช้ดาบของตนตัดข้อเท้าของมอร์ก็อธซึ่งบาดแผลดังกล่าวลึกถึงขั้นทำให้มอร์ก็อธต้องเดินกะเพลกไปตลอดนับจากนั้น โดยหลังจากการดวลมอร์ก็อธตั้งใจจะท่าลายร่างไว้ภูมิฐานของฟิงโกลฟินเพื่อให้เป็นอาหารของมนุษย์หมาป่าแต่ก็โดน โทรอนดอร์(ราชาของเหล่าอินทรีผู้รับใช้วาลามานเเว)มาเย่งชิงศพของ

ฟิงโกลฟินกลับไปเพื่อทำพิธีอย่างสมเกียรติ ณ หุบเขาที่ล้อมรอบนครกอนโดลิน

ว่าด้วยเรื่องราวของเบเเรนและลูธิเอน

หลังจากดาวรุนราโกลลัค บาราເຊີຍ໌ແລະພຣຄພວກກໍໄດ້ໃຫ້ຂົວົດແບບກອງໂຈຣໃນດິນແດນດອຣໂຣນິອອນ ໂດຍໄດ້ຕັ້ງແຄມປີໄວ້ທີ່ມະເລສາບທານອາຍລູອືນ ແຕ່ຫລັງຈາກກວ່າລົມ(ໜຶ່ງໃນພຣຄພວກຂອງບາຣາເຊີຍ໌) ຖຸກ ກອນທັພຂອງເຊາຮອນຈັບຕົ້ວໄປແລະຄຸກເຊາຮອນຫລອກໃຫ້ເປີດແຜຍທີ່ຕັ້ງແຄມປີຂອງບາຣາເຊີຍ໌ ທ່າໃຫ້ເຊາຮອນ ສາມາຄສົງກອນທັພອອຣຄມາສັງຫາຣຖຸກຄນໄດ້ເວັນເພີ່ງແຕ່ເບຣເນ(ບຸຕຽບຂອງບາຣາເຊີຍ໌) ໂດຍເບຣເນນັ້ນຢັ້ງຄົງໃໝ່

ชีวิตแบบกองโจรและเดินทางตามล่าออร์คทั่วทั้งดอร์โรนิอ่อน แต่หลังจากเวลาผ่านไปเบเเรนก็ต้องลี้ภัยออกจากรดอร์โรนิอ่อนเพื่อรวมมือรักษากองทัพใหม่ได้เพิ่มค่าหัวของตนมากขึ้นเรื่อยๆและเขารอนเงงก์ไล่ล่าตนเองอย่างหนัก

เบเเรนได้เดินทางไปจนถึงราชอาณาจักรโดวิอันและได้พบกับลูธิเอน(ธิดาของราชชาธิงโกลและราชินีเมลลิอัน) โดยทั้ง 2 ได้ตกหลุมรักกันแต่ธิงโกลนั้นไม่ยอมให้ทั้ง 2 ได้แต่งงานกันเนื่องจากการแต่งงานระหว่างเอลฟ์และมนุษย์นั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยธิงโกลได้ยืนข้อเสนอว่าหากเบเเรนสามารถนำเอาซีลามาริลจากมงกุฎของมอร์ก็อธกลับมาได้ตนถึงจะอนุญาติให้แต่งงานกับลูธิเอนได้

ในการเดินทางครั้งนี้เบเเรนได้ความช่วยเหลือจากฟินร์อดในการปลอมแปลงเป็นออร์คเพื่อหลอกสายตาของกองทัพของมอร์ก็อธระหว่างเดินทางในเบเเวริอันด์ แต่คณานเดินทางทั้งหมดก็ถูกเชารอนจับได้และทั้งหมดถูกพาตัวไปยัง โทล-อิน-ເກาร์ธ์อธ โดยระหว่างถูก捆ขั้นฟินร์อดได้สลับชีวิตของตนเองเพื่อปักป้องเบเเรน จากมนุษย์นามาป้า โดยเบเเรนนั้นได้รับการช่วยเหลือจากลูธิเอนและส్కอัน (หนึ่งในนามาป้าที่ยังไม่ถูกจับ) อดีตนามาป้าของวลาดา โอโรเม(เทพแห่งการล่าสัตว์)โดยส్คอันได้ทำการสังหารสังหารมนุษย์นามาป้าทั้งหมดใน โทล-อิน-ເກาร์ธ์อธจนเชารอนต้องแบ่งกายเป็นนามาป้าเข้ามาต่อสู้แต่ก็ไม่สามารถสู้ได้จนต้องหนีไป

เมื่อเบเเรน, ลูธิเอน และ ส్คอันเดินทางมาถึงอังกบันด์ก็ได้ปลอมตัวเพื่อลักลอบเข้าไปในอังกบันด์โดยใช้หนังของมนุษย์นามาป้าที่ถูกสังหารในการปลอมตัว โดยเมื่อได้พบกับมอร์ก็อธนั้น ลูธิเอนได้ร่ายมนต์ทำให้มอร์ก็อธหลับ入睡เพื่อให้เบเเรนนำซีลามาริลลอกจากมงกุฎของมอร์ก็อธได้อย่างสะดวก แต่ในขณะที่กำลังพยายามนำซีลามาริลลงที่ 2 օอกจากมงกุฎนั้น มีดที่เบเเรนใช้นั้นได้หักและปลายมีดได้ไปถูกมอร์ก็อธเข้าทำให้มอร์ก็อธตื่นขึ้นมาและส่งนามาป้าcar์ตาร์อธมาไล่ล่า ซึ่งในขณะที่ทั้งหมดกำลังหลบหนีออกจากอังกบันด์นั้นการตาร์อธได้กัดแขนของเบเเรนขาดไปหนึ่งชิ้นซึ่งในมือข้างที่ขาดไปนั้นมีซีลามาริลอยู่โดย

คาร์ตาร์อธได้กลืนแขนงน้ำรวมทั้งชิลมาเริลลงท้องของตนไป โดยเมื่อทั้งหมดสามารถก่อความร้ายกาจอังก์บันด์ได้ ก็ได้รับความช่วยเหลือจากพญาอินทรีของวราลามานาเว ทำให้สามารถเดินทางกลับไปยังโตริอัธได้อย่างปลอดภัย

เนื่องจากชิลมาเริลนั้นได้รับพรจากวราลาร์ดา(เทพแห่งดวงดาว)ให้มีอาจมีสิ่งชั่วร้ายแต่ต้องได้ทำให้เมื่อคาร์ตาร์อธที่กลืนชิลมาเริลลงไปนั้นเจ็บปวดอย่างมากและออกอาการจนมาถึงดินแดนโตริอัธ ราชากึ่งโกลได้ให้ออกไล่คาร์ตาร์อธซึ่งก็สามารถกล่าได้สำเร็จแต่ต้องแลกด้วยชีวิตของสูญและเบрен ด้วยเหตุการณ์นี้ทำให้การเดินของเพื่อชิลมาเริลของเบренนั้นประสบความสำเร็จ และเมื่อลูกหิเอนทราบถึงข่าวการตายของเบренคนรักของตนก็เศร้าโศกเสียใจเป็นอย่างมากจนตรอมใจตายตามกันไป

หลังจากลูกหิเอนดวงจิตของเชอได้ล่องลอยไปยัง มนอดอส ลูกหิเอนได้ขอให้วาลานาโน(เทพผู้ควบคุมโลกหลังความตายของเอลฟ์)ชูชีวิตเธอ กับเบренกลับมา โดยทั้งสองคนได้พื้นกลับเข้ามานิสานะมนุษย์ และได้ปักครองดินแดน โทลกาเลน ร่วมกัน

เกร็ดเล็กน้อย: เรื่องราวของเบренและลูกหิเอนเป็นเรื่องราวแห่งความรักที่ถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับตัวของเจ. อาร์. อาร์. โทลคีนเองโดยเจ. อาร์. อาร์. โทลคีนได้ให้มีการสลักชื่อเบренและลูกหิเอนไว้เคียงข้างชื่อของตน เองและบรรจุในป้ายหลุมศพของตนเอง

เนียร์นายธ้อร์นอยดิอัด

หลังจากเบนเรนสามารถแย่งชิงชีลามาริลมาจากมอร์ก็อธได้ด้วยหนึ่งทำให้เอลฟ์และเอไดน์มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับมอร์ก็อธมากขึ้นและได้ร่วบรวมกองทัพเพื่อจะบุกโจมตีอังก์บันด์อีกครั้ง โดยในครั้งนี้เอลฟ์ได้ความช่วยเหลือจากมนุษย์นอกเหนือจากเอไดน์ ซึ่งมาถึงเบเวรีอันด์ซึ่งมนุษย์กลุมนี้นั้นนำโดยอูลฟัง ฝ่ายเอลฟ์ได้แบ่งกำลังเป็น 2 ฝ่ายเพื่อกระหนบเข้าตีกองทัพของมอร์ก็อธจากทั้งฝั่งตะวันออกและตะวันตก โดยฝั่งตะวันออกนำโดยマイยาดรอส (บุตรแห่งเฟโอนอร์) ประกอบด้วยเอลฟ์มนุษย์ซึ่งนำโดยอูลฟังและคนแคระจากโนนกรอดและเบเลกอส์และกองทัพฝั่งตะวันตกนำโดยฟินกอนประกอบด้วยเอลฟ์จากเดวนฟาลส์และมนุษย์ตระกูลชาลาดินแต่เมื่อมอร์ก็อธนั้นได้ล่วงรู้ถึงแผนการรบของเอลฟ์และเอไดน์ ล่วงหน้าจากการส่งสายสืบออกไปตามดินแดนต่างๆ ซึ่งการรบครั้งนี้ได้ชื่อว่า เนียร์นายธ้อร์นอยดิอัด หรือ สงครามมหาวิปโยค

มอร์ก็อธนั้นได้รับมือกับแผนการรบของเอลฟ์โดยการส่งกองทัพใหญ่นำโดยเกลารุงเพื่อโจมตีกองทัพของマイยาดรอสและส่งกองทัพขนาดเล็กไปโจมตีกองทัพของฟินกอนเพื่อหลอกให้ฟินกอนนำทัพตามออกมามีกองทัพออร์คล่าถอย ซึ่งมอร์ก็อธสามารถทำได้สำเร็จตามแผนโดยสามารถทำลายกองทัพของマイยาดรอสได้อย่างรวดเร็วซึ่งกองทัพของマイยาดรอสได้ถูกมนุษย์ซึ่งนำโดยอูลฟังทรายศและลอบโจมตีจากแนวหลัง ยังโชคดีที่คนแคระสามารถทันหานต่อไฟของมังกรได้และรุมโจมตีเกลารุงจนล่ากอยกลับไปทำให้เอลฟ์ในฝั่งตะวันออกสามารถถอยทัพออกไปได้ ส่วนกองทัพของฟินกอนนั้นหลังจากไล่กองทัพออร์คล่า

จนถึงที่อกเข้าซังโกโกรดิมก์ได้ถูกโจมตีสวนกลับมาและถูกกองทัพใหญ่ของมอร์ก็อธซึ่งชนะกองทัพของนายdroスแล้วเข้ามาโจมตีอีกทาง โดยกองทัพของฟินгонน์สามารถถอยกลับไปได้จากการช่วยเหลือของมนุษย์ตระกูลยาลาดินที่ยังคงทัพของมอร์ก็อธเพื่อให้เอลฟ์ถอยทัพไปแต่ฟินгонก์ได้เสียชีวิตจากการสู้รบก่อนมือก (ผู้นำของบลร์อก) และสูริน(หนึ่งในผู้นำของตระกูลยาลาดิน)ถูกกองทัพของมอร์ก็อธจับตัวไป

หลังจากการรบครั้งนี้ฝ่ายเอลฟ์และเอไนได้สูญเสียกำลังรบไปจำนวนมากทำให้แทบทะไม่มีความสามารถในการต่อกรกับกองทัพของมอร์ก็อธอีกต่อไป

แผนที่ประกอบการอ่าน

Ref: หนังสือตำนานแห่งชีลามาริล / lotr.fandom.com/หนังสือเบรนและลิธิเอน

Ref รูป: lotr.fandom.com